

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי יוחנן, האי וחי אחיך עמך מאי עביד ליה?												בב. סב.
מבעי ליה לכדתניא:	[רבי יוחנן]											בב. סב.
שנים שהיו מהלכין בדרך, וביד אחד מהן קיתון של מים, אם שותין שניהם - מתים, ואם שותה אחד מהן - מגיע לישוב. דרש בן פטורא: מוטב שישתו שניהם וימותו, ואל יראה אחד מהם במיתתו של וחי אחיך עמך - חייך קודמים לחיי תבירך.	דרש בן פטורא: עד שבא רבי עקיבא ולימד:											בב. סב.
הניח להם אביהם מעות של רבית, אף על פי שיודעים שהן של רבית - אינן חייבין להחזירן.	מיתבי:											בב. סב.
הא אביהן - חייב להחזיר												בב. סב.
בדין הוא דאבוהון נמי לא מיחייב להחזיר, ואידי דקא בעי למתני סיפא:												בב. סב.
הניח להן אביהם פרה וטלית וכל דבר המסוים - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהם	[סיפא]											בב. סב.
תני נמי רישא בדידהו.												בב. סב.
והני, מפני כבוד אביהם מי מיחייבי? קרי כאן (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר - בעושה מעשה עמך												בב. סב.
בשעשה תשובה	כדאמר רבי פנחס משמיה דרבא:											בב. סב.
הכא נמי - בשעשה תשובה.												בב. סב.
אי עשה תשובה, מאי בעי גביה?												בב. סב.
שלא הספיק להחזיר עד שמת.												בב. סב.
הגזלנין ומלוי רבית, אף על פי שגבו - מחזירין.	מיתבי:											בב. סב.
גזלנים, מאי אף על פי שגבו איכא? אי גזול - גזול, אי לא גזול - גזלנין קרית לה?												בב. סב.
אלא אימא: גזלנין ומאי גיהו - מלוי רבית, אף על פי שגבו - מחזירין												בב. סב.
תנאי היא												בב. סב.
פטרין את המלוה ואת הערב, מפני שיש בהן קום עשה.	דתנא: רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב:											בב. סב.
מאי קום עשה - לאו משום דאמרינן להו קומו אהדורו?												בב. סב.
לאו בני אהדורי גינהו.	מכלל דתנא קמא סבר:											בב. סב.
לא, מאי קום עשה - לקרוע שטרא.												בב. סב.
מאי קסבר?												בב. סב.
אי קסבר שטר העומד לגבות כגבוי דמי												בב. סב.
והא עבדו איסורייהו												בב. סב.
ואי לאו כגבוי דמי												בב. סב.
הא לא עבוד ולא כלום												בב. סב.
לעולם קסבר שטר העומד לגבות לאו כגבוי דמי, והא קא משמע לן: דשומא מילתא היא.												בב. סב.
הכי נמי מסתברא												בב. סב.
ואלו עוברים בלא תעשה: המלוה והלווה, הערב והעדים.	דתנן:											בב. סב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא מציעא- איזהו נשך		Talmud Navigator										
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בשלמא כולהו - עבוד מעשה, אלא עדים מאי עבוד?		ז	■									
אלא, לאו שמע מינה דשומא מילתא היא, שמע מינה.		!	■									
כל שאילו בדיניהם מוציאם מלוה למלוה - בדיניהם מחזירין ממלוה ללוה, כל שאילו בדיניהם אין מוציאין מלוה למלוה - בדיניהם אין מחזירין ממלוה ללוה.	רב ספרא:										■	◇
וכללא הוא? והרי סאה בסאה, דבדיניהם מוציאין מלוה למלוה, ובדיניהם אין מחזירין ממלוה ללוה.	אביי לרב יוסף:										ז	◇
אינהו בתורת פקדון אתא לידיה.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◇
והרי משכנתא בלא נכיתא, דבדיניהם מוציאין מלוה למלוה, ובדיניהם אין מחזירין ממלוה ללוה.	רבינא לרב אשי:										ז	◇
אינהו בתורת זבני אתא לידיהו.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◇
אלא כל שאילו בדיניהם דקאמר רב ספרא מאי אתא לאשמעינן?											ז	
הכי אתא לאשמעינן: כל שאילו בדיניהם מוציאין מלוה למלוה - בדיניהם מחזירין ממלוה ללוה, ומאי ניהו - ברבית קצוצה, וכדרכי אלעזר. כל שאילו בדיניהם אין מוציאין בדיניהם אין מחזירין - רבית מוקדמת. רבית מאוחרת.											!	◇
כיצד? לקח הימנו חטים בדניר זהב הכור וכן השער וכו'.												■
וכי אין לו יין מאי הווי?												ז
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער - פוסקין, אף על פי שאין לזה יש לזה.	והתניא:										■	ז
מתניתין בבא לחוב בדמיהן עסקינן.	רבה:										!	◇
הרי שהיה נושה בחבירו מנה, והלך ועמד על גורנו, ואומר: תן לי מעותי, שאני רוצה ליקח בהם חטים. אמר לו: חטים יש לי, שאני נותן לך, צא ועשה עלי כשער של עכשיו, ואני אעלה לך כל שנים עשר חדש - אסור, דלאו כאיסרו הבא לידו דמי.	וכדתניא:										■	!
אי דלא כאיסרו הבא לידו - מאי איריא אין לול? אפילו יש לו נמ?											ז	◇
מתניתין כדתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא.	אלא, אמר אביי:										!	◇
יש דברים שהם מותרין, ואסורין מפני הערמת רבית. כיצד? אמר לו: הלויני מנה - אמר לו: מנה אין לי, חטין במנה יש לי, שאני נותן לך. נתן לו חטין במנה, וחזר ולקחן הימנו בעשרים וארבע סלע - מותר, ואסור לעשות כן מפני הערמת רבית.	דתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא:										■	!
הכא נמי, כגון דאמר הלויני שלשים דינרים. אמר ליה: שלשים דינרים אין לי, חטין בשלשים דינרים יש לי, שאני נותן לך. נתן לו חטין בשלשים דינרים, וחזר ולקחם הימנו בדניר זהב. אי אית ליה חמרא ללוה דיהיב ליה בשלשים דינר - פירא הוא דקא שקיל מיניה, ולית לן בה. ואי לא, כיון דלית ליה חמרא - ודאי משקל זוזי מיניה, מחזי כרבית.											!	
אי הכי, תן לי חטי? דמי חטיי מבעי ליה?	אמר ליה רבא:										ז	◇
תני: דמי חטיי.											!	
שאני מוכרין?											■	ז
שמכרתים לך מבעיא ליה?											ז	
תני: שמכרתים לך.											!	
הרי חטיך עשויות עלי בשלשים דינרין?											■	ז
מעיקרא נמי הכי אוקמינהו עילויה?											ז	
הכי קאמר ליה: בדמי חטיך שעשית עלי בשלשים דינר											!	
הרי לך אצלי בהן יין ויין אין לו											■	ז

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ב
בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר											
מימרא	והא בדינר זהב הכור, וכן השער קתני.											
מקרא-key:	כי שכיבנא, רבי אושעיא נפק לוותי, דמתרצנא מתניתין כוותיה.											